

נרות שבת

הצדיק מיבנאל זי"א

breslevcity.co.il

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** ז"ע "א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציא מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט
על מצבתו את ההבטחה
החזקה תרוקים ורווקות
והבטיח להיות מליץ יושר
לכל מי שיבוא אל קברו
ללמוד ולהתפלל

קונטרס

נרות-שבת

יגלה נוראות נפלאות לבנות ישראל ממעלת
הדלקת נר שבת, ואשר אז הוא עת רצון גדול
בשכילן בשמים, ויכולות לפעל אצלו יתברך
כל מה שהן מבקשות.

בנוי ומיסד על פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ועל פי דברי תלמידו, מורנו
הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים,
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיר הקדש יבנאל תובכ"א

קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: **04-6656666**

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"
ניתן לתרום לעמותה באמצעות אפליקציית "ביט" לנייד מס' 055-9269726

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קונטרס

נְרוֹת-שַׁבָּת

א.

בתי היקרה! עליך לדעת, כי הדלקת "נרות-שבת" לאשה, היא חובה (שבת כה:); ולכן ראי להזהר מאד מאד במצוה היקרה הזו שמסרו לך, והיא הדלקת "נרות-שבת"; כי אז בעת שאת מדלקת הנרות, את ממשכת את אור השבת בתוך הבית, כי הדלקת נרות היא הקדשה הראשונה של שבת (לקוטי-הלכות, דינים, הלכה ג', אות כד), היות שהמצוה הראשונה בתחלת כניסת השבת היא הדלקת הנרות, שמדליקין אותן בתוספת שבת, בעת שמוסיפים מחל על הקדש, כי נר של שבת זה סוד אור האמת, שהוא עקר האור המאיר; ועל-כן נתנה מצוה זאת לאשה דיקא, כי היא כבתה נרו של עולם, לפיכך תדליק נר של שבת. כמאמרם ז"ל (בראשית רבה, פרשה יז, סימן ח'): מפני מה נתנה לה מצות נר שבת? מחמת שכבתה נשמתו של אדם הראשון, לפיכך נתנה לה מצות נר שבת; כי אדם הראשון, נברא להאיר את אור האמת בעולם, לגלות ולפרסם לכל את אמתת מציאותו יתברך, לידע שאין שום

מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומיהוה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר – הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, אשר זה אור האמת, שאדם הראשון היה צריך לגלות לכל העולם בלו, אך האשה שנתעתה בשקר של הנחש, ונטתה מן האמת, כי כל הסתת עצת הנחש היתה על-ידי שקר, שאמר לה (בראשית ג, א-ד-ה): "אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן וגו', ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון, כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלקים ידעי טוב ורע" וגו'. נמצא, שעקר הפגם של חוה היה – שנטתה מן האמת לשקר, ועל-כן כבתה נרו של עולם שהוא אור נשמתו של אדם הראשון, שנברא להאיר את אור האמת בעולם, לגלות לכלם אשר אין בלעדיו יתברך כלל, אך הנחש הסית את חוה בדברי שקר, והיא הסיתה את בעלה, בכך נתן לה תקון – להדליק נר של שבת. וכן אמרו (אוצר המדרשים): אדם הראשון נרו של עולם, וכיון שכבתו אשתו – נתחייבה בהדלקת נר שבת. וכזה שהאשה מדלקת "נרות שבת", היא מתקנת מה שקלקלה חוה. על-כן מצות הדלקת "נרות-שבת" חשובה ויקרה מאד לאשה, ואז הוא עת רצון גדול בשמים, ויכולה האשה לפעל אצלו יתברך כל מה שצריכה. ולכן, בתי היקרה, בעת שאת מדלקת "נרות-שבת", תבקשי אז ממנו יתברך כל מה שאת

צריכה ברוחניות ובגשמיות, כי התפלות שתתפללי אז אליו יתברך מקבלות ומרצות בשמים עד מאד, וראוי לך לעמד לפני הנרות ולשפך שיח ותפלה אליו יתברך בלשון שאת רגילה בה, ולבקש אז על בעלך, וכן על הילדים, כי התפלה באותה שעה רצויה בשמים. ואם אין לך עדין ילדים עכשו בעת הדלקת "נרות-שבת" את יכולה לפעל אצלו יתברך להתברך בפרי בטן, כמאמרם ז"ל (שבת כג): אמר רב הונא, הרגיל בנר, הויין ליה בנים תלמידי חכמים; כי דיקא עכשו בעת שאת מדלקת את "נרות-שבת", את מאירה את אור האמונה, אור האלקות בכל העולם בלו, ולכן זכותך גדולה מאד, ואז הוא עת רצון גדול בשמים. וכתיב רבנו בחיי (פרשת יתרו): ראויה האשה להתפלל להשם יתברך בשעת הדלקת נר של שבת, שהיא מצוה מטלת עליה, שיתן לה השם יתברך בנים מאירים בתורה, כי התפלה יותר נשמעת בשעת עשית מצוה, ובזכות נר שבת שהוא אור, תזכה לבנים בעלי תורה שנקראת אור, שנאמר (משלי ו, כג): "כי נר מצוה ותורה אור"; ועל-כך ראי, בתי היקרה, להזהר מאד במצוה היקרה הזו של הדלקת "נרות-שבת", ותזהרי בזה בכל שבוע בזמן כניסת שבת, והוא עשרים דקות קדם השקיעה (ויש מחמירים להדליק גם קדם לזה, והפל לפי מנהג המקום). וראוי ונכון ללבש בגדי שבת לפני ההדלקה, כי אז האשה מקבלת פני השכינה,

ומצוה להדליק את הנרות סמוך לשלחן שסועדים עליו, כדי שיקדשו ויאכלו לאורם, וזה בכלל ענג שבת, וזה מסגל מאד לשלום-בית, כמאמרם ז"ל (שבת כג:): גר ביתו עדיף משום שלום ביתו; ואמרו (שם) (איכה ג, יז): "ותזנח משלום נפשי נשיתי טובה"; מאי ותזנח משלום נפשי? אמר רבי אבהו – זו הדלקת נר בשבת; כי כל הצרות שהאשה סובלת, ואין לה שלום-בית, ואין לה מזל והצלחה בבית – הכל מפני שאינה נזהרת בהדלקת "נרות-שבת"; ועל-כן ראי, בתי היקרה, להזהר מאד להדליק בכל שבוע בערב שבת "נרות-שבת", ועל-ידי-זה תמשיכי על עצמך חסד ורחמים, ובפרט אם תנצלי את הרגעים הקדושים האלו, של הדלקת "נרות-שבת", ותשפכי שיח ותפלה אליו יתברך, ותבקשי ממנו יתברך כל מה שאת צריכה, אז לא תזוזי משם עד שתראי ישועה; אשרי האשה הנזהרת בהדלקת "נרות-שבת".

ב.

בתי היקרה! אני יודע היטב את הסבל שאת סובלת מבית ומבחוץ בכל ששת ימי החל, צרות ומכאובים רבים, עניות ודחקות, מחלקת ומריבות והשפלות הם מנת חלקך, עם כל זאת עליך לדעת, כי מסרו לך מצוה יקרה מאד, והיא הדלקת "נרות-שבת", אשר מצוה זו שיכת לנשים

דִּיקָא, כַּמּוּבָא (הַקְדַּמַת הַזֵּהָר, דָּף מַח): גַּר שֶׁל שַׁבַּת לְנָשִׁי עֲמָא
 קְדִישָׁא אֲתִיְהִיבַת לְאַדְלָקָא וְכוּ' [גְרוּת שַׁבַּת לְנָשִׁי עִם יִשְׂרָאֵל
 הַקְדוּשִׁים נִתֵּן לְהַדְלִיק], דְּאִיְהִי כַּבְתָּהּ בּוּצִינָא דְעֵלְמָא
 וְאַחֲשִׁיכַת לִיהּ וְכוּ' [כִּי הִיא כַּבְתָּהּ אֲוֵרוֹ שֶׁל הָעוֹלָם, וְהַחֲשִׁיכָהּ
 אֶת כָּל הָעוֹלָם, עַל-יַדֵּי שְׁשֻׁמְעָה לְהַנְחִישׁ הַקְדָּמוֹנִי, וְעַכְשָׁו
 הוּא הַזְמַן לְתַקֵּן אֶת זֹאת]. אַבְל רְזָא דְמִלָּה [אַבְל יֵשׁ עוֹד סוּד
 בְּדָבָר], הָאִי סַכַּת שְׁלוֹם מְטְרוֹנִיתָא דְעֵלְמָא הִיא [כִּי הַשְּׂכִינָה
 קְדִישָׁא הִיא שַׁבַּת הַמַּלְכָּה, וְאִזּוּ מְאִירָה סַכַּת שְׁלוֹם] וְנִשְׁמַתִּין
 דְּאִינוּן בּוּצִינָא עֲלָאָה בַּהּ שְׂרִין [וְהַנְּשָׁמוֹת הֵם בְּדַגְמַת גְרוּת,
 שְׁתַּלּוּיִים בַּהּ], וְעַל דָּא מְטְרוֹנִיתָא בְּעֵיָא לְאַדְלָקָא [וְעַל-כֵּן
 הָאִשָּׁה, שֶׁהִיא הַמַּלְכָּה שֶׁל הַבַּיִת, צְרִיכָה לְהַדְלִיק גְרוּת שַׁבַּת],
 דְּהָא בְּדוּכְתָּהָ אֲתֵאֲחֻדַּת, וְעַבְדַּת עוֹבְדָּהָ [כִּי הִיא מֵתֵאֲחַדַּת
 עִם הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה בְּמִקוּמָהּ, וְעוֹסֶקֶת בְּעִסְקָה], וְאַתְתָּא
 בְּעֵיָא בְּחֻדְוָה דְּלָבָא וְרַעוּתָא לְאַדְלָקָא בּוּצִינָא דְשַׁבַּת [וְהָאִשָּׁה
 צְרִיכָה לְשַׁמַּח מְאֹד בְּלָבָהּ, וְכֵן שִׁיְהִיּוּ לָהּ אִזּוּ רְצוֹנוֹת טוֹבִים,
 בְּעַת שְׁמִדְלִיקָה גְרוּת שַׁבַּת], דְּהָא יְקָרָא עֲלָאָה הִיא לָהּ [שֶׁהִרִי
 כְּבוֹד עֲלִיּוֹן הוּא לָהּ, כִּי זֶה הַדְּבָר הַכִּי נֶעְלָה, הֵינּוּ הַדְּלָקַת גְרוּת
 שַׁבַּת], וְזָכוּ רַב לְגַרְמָה לְמַזְפִּי לְבָנִין קְדִישִׁין [וְזָכוּת גְדוּלָה
 הִיא לָהּ, לְזָכוּת אִזּוּ לְבָנִים קְדוּשִׁים], דִּיהוּן בּוּצִינָא דְעֵלְמָא
 בְּאוּרִיתָא וּבְדַחֲלָתָא, וְיִסְגוּן שְׁלָמָא בְּאַרְעָא [שִׁיְהִיּוּ גְרוּת
 הַמְּאִירִים אֶת הָעוֹלָם בְּתוֹרָה וּבִירְאָה, וְיִרְבוּ שְׁלוֹם בְּעוֹלָם],

ויהיבת לבעלה אורכא דחיין [ונותנת לבעלה אריכות ימים], בגין כך בעיא לאזדהרא בה [ובשביל זה אשה צריכה להזהר מאד בהדלקת נרות שבת]; ולכן ראי בתי היקרה, מה לפניך, איזו זכות יש לך להדליק "נרות-שבת" בכל שבוע. ומצד הדין הוא, שהאשה תדליק לפחות שני נרות: אחד כנגד זכור ואחד כנגד שמור, וכן נגד איש ואשה, כי לאיש יש רמ"ח איברים, ולאשה יש רנ"ב איברים, ופעמים נ"ר עולה חמש מאות כמספר רמ"ח רנ"ב ביחד, ולכן אז הוא עת רצון גדול בשמים לאשה לפעל אצלו יתברך, שיהיה לה שלום-בית, ותרבה להתפלל על עצמה ועל בעלה, ותשיח ותדבר אז אליו יתברך בלשון שהיא רגילה בה, כי התפלות שהאשה מתפללת בעת הדלקת "נרות שבת", מאד מקבלות ומרצות בשמים, ויש שנזהרים מאד ששני הנרות האלו יהיו של שמן זית דיקא, ויש שמוסיפים עוד ארבעה נרות של חלב, כנגד ארבע אותיות שם הוי"ה ברוך הוא יתברך שמו, וכך כל אשה נשואה מדלקת מהשבת הראשונה של הנשואין, ואחר-כך כשנולדים ילדים, מוסיפים על כל בן ועל כל בת נר אחד (ויש שמדליקים שבעה נרות של חלב, ויש שמדליקים עשרה נרות של חלב, והכל כפי המנהג), ועל-כל-פנים לא תחסיר האשה משני נרות של שמן זית, וארבעה נרות של חלב, ולהוסיף נר אחד לכל בן ובת שיולדו להם. ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא

מצרע): מניין שחיב אדם להיות זריז ומזוזו בהדלקת הנר?
 שנאמר: "וּקְרַאתָ לְשַׁבַּת עֲנֵג" (ישעיה נח, יג) - זו הדלקת הנר,
 ולמה נמסרו לאשה, אמר הקדוש-ברוך-הוא היא כפתה נרו
 של עולם, דכתיב: "נר ה' נשמת אדם" (משלי כ, כז), לפיכך
 תשמר מצות נר. ומאחר שהזכיר 'אדם' חוב על האדם להיות
 זריז ומזוזו בהדלקת הנר, לכן נוהגים שהבעל מסדר את
 הנרות ומכינם והאשה מדלקת אותם, ויש בזה סוד גדול, כי
 על-ידי-זה הם מתאחדים יחד, והיא סגלה גדולה לשלום-
 בית; אשרי מי שנוזהר בזה.

ג.

בתי היקרה! עליך לדעת, כי בעת הדלקת הנרות אז
 נתעלית האמונה אצל האדם (לקוטי-הלכות, שבת הלכה ד'); כי
 בששת ימי החל האדם הוא מבהל ומבלבל מאד, ונתחלף
 אצלו הבן מלך - שהיא נשמתו, לבן השפחה - שהיא הקלפה
 והסטרא אחרא, כפירות ואפיקרסות, קשיות וספקות עליו
 יתברך, רחמנא לישזבן, ועל-כן בעת הדלקת "נרות-שבת",
 אז מתחיל להאיר אור האמונה הקדושה בו יתברך בגלוי
 נורא ונפלא מאד, כי בשבת-קדש מאירה השכינה בלי שום
 לבושים, ולכן קדשת ושמירת שבת עולה על הכל, עד שאמרו
 (שבת קיח): כל המשמר שבת כהלכתה אפלו עובד עבודה זרה

כדור אנוש מוחלין לו; וכן אמרו (שם) אלמלי שמרו ישראל שבת ראשונה, לא שלטה בהם אמה ולשון; ולכן אנחנו רואים איך הקלפות והסטרא אחרא והערב-רב מתפשטים מאד מאד על קדשת השבת, ורוצים לעקר אותה מנשמות ישראל, רחמנא לישזבן, כי הם מפחדים מאד משבת-קדש, כי שבת היא אות לעם ישראל, שהוא יתברך ברא את העולם בששת ימי המעשה, והוא יתברך מחדש את כל הבריאה כלה תמיד, ומשיגח עליה בהשגחה נוראה ונפלאה מאד, ודיקא על-ידי שמירת שבת-קדש נתבטלים הקלפות והסטרא אחרא והערב-רב מן העולם. ועל-כן אנחנו רואים איך שהרשעים הארורים, הערב-רב, המתיונים, מתלבשים דיקא על יום שבת-קדש לחללו, והם מסיתים ומדיחים את נשמות ישראל לחללו, רחמנא לישזבן, אשר ענש חלול שבת הוא קשה מאד, ודינו כגוי גמור; כי מי שמחלל שבת בפרהסייה יש לו דין של גוי, ויינו יין נסך, רחמנא לצלן. ועל-כן צריכים למסר את נפשו לשמר את השבת-קדש, כי אמרו חכמינו הקדושים (מכילתא בשלח): מי שמשמר את השבת מרחק מן העברה. ולכן, בתי היקרה, בעת שאת מדלקת "נרות-שבת", אז את מאירה את האמונה הקדושה בעולם, ודיקא על ירך נתגלה שעם ישראל הם בן המלך האמתי, ואלה הרשעים הטמאים, הערב-רב, המתיונים, הם אינם מבני-ישראל, אלא

בני השפחה, ולכן בעת הדלקתך את "נרות-שבת" קדש, עליך לבקש ממנו יתברך שיתגלה אור האמונה בעולם, כי דיקא אז בעת הדלקת הנרות, מתחיל להאיר אור השבת שהוא אור ההשגחה, לידע ולהודיע ולהודיע אשר הוא יתברך מחיה ומחיה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ועל-כן דיקא על-ידי שמירת שבת, האדם זוכה לידי עשירות, כמאמרם ז"ל (ירושלמי, ברכות, פרק ב', הלכה ח'): "ברכת הוי"ה היא תעשיר" - זו ברכת שבת; כי הקדוש-ברוך-הוא נתן לנו מתנה את יום השבת, ואומר לנו: אם אנחנו משמרים את היום שלו, שהוא יום שבת-קדש, אז הוא שומר לנו את הששה ימים של ששת ימי החל, והוא משפיע לנו אז שפע, ויש ברכה במעשה ידינו, אבל אם, חס ושלום, האדם מחלל יום שבת-קדש, אזי הקדוש-ברוך-הוא לוקח את הברכה מהאדם, וסובל עניות ודחקות כל ששת ימי החל, ואפלו אם הוא עובד ויש לו משרה טובה, אינו רואה בכסף סימן ברכה לעולם, מפני שהוא מחלל שבת-קדש, ורחמנא לצלן, כי על-ידי חלול שבת מאבדים את הברכה. ולכן, בתי היקרה, בעת שאת מדלקת "נרות-שבת", אז דיקא את מתחילה להאיר את אור ההשגחה בביתך, ואז הוא זמן ועת רצון גדול בשמים לפעל שיהיה בביתכם שפע פרנסה ברוח, וברכה והצלחה

בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדִיכֶם. וְלִכֵּן תִּבְקָשִׁי אֶזְעַל בְּעַלְךָ שְׂיִצְלִיחַ, וְתִהְיֶה הַבְּרָכָה שְׂרוּיָה בְּמַעֲשֵׂה יָדָיו. וְאִם הָיִית יוֹדַעַת, בְּתִי הַיְקָרָה, אֶל מָה אַתְּ יְכוּלָה לְזַכּוֹת בְּעַת הַדְּלָקַת "נְרוֹת-שַׁבָּת", וְכֵן בְּמָה אַתְּ מְזַכֶּה אֶת כָּלֵל נְשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, הֵיית נְזַהֶרֶת בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְהֵיית מְעוֹרְרַת אֶת כָּל מְשַׁפְּחָתְךָ הַקְּרוֹבִים וְהַרְחוֹקִים, וְכֵן אֶת כָּל הַשְּׂכֵנוֹת שֶׁתִּזְהַרְנָה לְהַדְּלִיק "נְרוֹת-שַׁבָּת". וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יִלְקוּט בְּהַעֲלָתְךָ, רְמֹז תש"ט): אִם שָׁמַרְתֶּם נְרוֹת שֶׁל שַׁבָּת, אֲנִי מֵרָאֶה לָכֶם נְרוֹת שֶׁל צִיּוֹן; כִּי גְּאֻלַּת יִשְׂרָאֵל תִּהְיֶה דִּיקָא עַל-יְדֵי שְׁמִירַת שַׁבָּת, וְכָל הָעַרְב-רַב וְהַמְתִּינִים הַכּוֹפְרִים בְּכֹל, וְנִדְמָה לָהֶם כְּאִלוֹ "כַּחֲסִי וְעֵצִים יְדֵי עֲשֵׂה לִי אֶת הַחִיל הַזֶּה" – הֵם לָקְחוּ אֶת עֵצִמָם לְעַקֵּר אֶת קְדוּשַׁת הַשַּׁבָּת מֵעַם יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְּן. וְלִכֵּן רְאִי, בְּתִי הַיְקָרָה, לְהֵיוֹת נְזַהֶרֶת בְּהַדְּלָקַת "נְרוֹת-שַׁבָּת", וְכֵן תַּעֲשִׂי הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוּלָה בֵּין שְׂאֵר בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂגָם הֵן תִּזְהַרְנָה בְּהַדְּלָקַת "נְרוֹת-שַׁבָּת", וְזָכַרְתְּךָ תִּגְדֵּל מְאֹד; כִּי אֵין עוֹד זְכוֹת יוֹתֵר גְּדוּלָה לְאִשָּׁה הַמְדַלֶּקֶת "נְרוֹת-שַׁבָּת" בְּעֵצְמָהּ, וְעוֹד מְעוֹרְרַת וּמְחַזְקַת וּמְזַרְזֶת אֶת שְׂאֵר נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁתִּדְלַקְנָה אֶת "נְרוֹת-שַׁבָּת" קְדוֹשׁ.

ד.

בְּתִי הַיְקָרָה! תִּזְהָרִי מְאֹד לְהִכִּין בְּעַרְב-שַׁבָּת-קְדוֹשׁ אֶת

שֶׁלֶחַן הַשֶּׁבֶת כְּמָה שְׂיֹתֵר מִקֶּדֶם, לְשֵׁים מִפֶּה לְבָנָה עַל הַשֶּׁלֶחַן וְלִהְיִיחַ אֶת הַפְּמוּטוֹת שְׂיִהְיֶה הַכֹּל עָרוּךְ וּמוֹכֵן לְשֶׁבֶת. וְעַלִּיךְ לְדַעַת, כִּי תִכְףּ-וּמִיָּד כְּשִׁמְכִינִים אֶת שֶׁלֶחַן הַשֶּׁבֶת וּפּוֹרְשִׁים מִפֶּה לְבָנָה עַל הַשֶּׁלֶחַן וּמְנִיחִין אֶת הַפְּמוּטוֹת, וּמְכִינִים אֶת הַנְּרוֹת, כְּכֹר שׁוֹרָה קֹדֶשֶׁה וְאוֹרָהה שֶׁל שֶׁבֶת בְּבֵית, וְנִשְׁמוֹת הַנִּפְטָרִים נִכְנָסוֹת לְגֵן-עֵדֵן. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה הַנִּזְהָרֶת בְּזֶה מְאֹד, וּמְסִימַת אֶת נִקְיוֹן הַבֵּית בְּעָרֵב-שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ מִקֶּדֶם כְּכֹל הָאֲפֹשֶׁר, וְכֵן אֶת סְדוֹר הַשֶּׁלֶחַן וְהַמִּפָּה וְהַפְּמוּטוֹת וְהַכְּנָתָם מְסִימַת בְּשַׁעֲה מִקֶּדְמָת, אֲשֶׁר זֶה יִגְרַם לָהּ שְׁלוֹת הַנִּפְשׁ וְנִחַת רוּחַ, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיהָ וְעַל בְּעָלָהּ וְעַל הַיְלָדִים אוֹר הַשֶּׁבֶת. וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד לֹא לָרִיב בְּבֵית בְּעָרֵב-שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ, כִּי אִזְ הַקְּלָפוֹת וְהַסְּטָרָא אַחְרָא וְהַשְּׂדִים רוֹצִים לַעֲשׂוֹת מְרִיבוֹת בְּבֵתֵי יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד עַל עֲנִיַן הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה בְּעָרֵב-שֶׁבֶת, וְלֹא לַעֲצֵק וְלֹא לְהִתְפָּרֵץ עַל אִף אֶחָד, אֲלֵא לְהִכִּין אֶת עֲצָמָם לְקַבֵּל אֶת הַשֶּׁבֶת בְּקֹדֶשֶׁה וּבְטָהָרָה, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב וְעִרְבוֹת וְנִעְיֻמוֹת יוֹתֵר מִזֶּה שֶׁהָאָדָם זוֹכֵה לְהִכִּין מִבְּעוֹד יוֹם כָּל מָה שֶׁצָּרִיךְ בְּעִבּוֹר שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ. וְרוֹאִים אִיךְ הַסְּטָרָא אַחְרָא וְהַקְּלָפוֹת, הַשְּׂדִים וְהַרוּחוֹת שֶׁנִּבְרָאוּ בְּעָרֵב שֶׁבֶת בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת, מִתְּפַשְּׁטִים מְאֹד אִז, וְגוֹרְמִים מִחֻלְקַת וּמְרִיבוֹת. וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּזֶה - לְהִזְהַר מְאֹד לֹא לְהִנִּיחַ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֶּן, שֶׁתִּהְיֶה אִיזוֹ מִחֻלְקַת אוּ מְרִיבוֹת

בְּעֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְצָרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעֶבּוֹר זֶה, כִּי מִי שֶׁנִּכְנַס אֶל יוֹם הַשַּׁבָּת בְּשָׁלוֹם וְאֶהְבָּה, זֹכֵה לְהִתְעַנֵּג בְּאוֹר זֵיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ, הַמְאִיר עָלָיו אוֹר גְּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד, וְנִעְשָׂה כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ אֶת שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ לְמִטָּה. וְלִכֵּן רְאֵי, בְּתֵי הַיְקָרָה, לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד, לֹא לְהִתְפָּרֵץ אֲז בְּעֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְלֹא לְהִכְנִס בְּעֲצָבִים וְלֹא לְצַעֵק עַל הַיְלָדִים, אֲלֵא לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּסִבְלָנוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, וְאֲז דִּיקָא תִּתְבָּרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

ה.

בְּתֵי הַיְקָרָה! כְּשֶׁהֵגִיעַ זְמַן הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, תִּזְהָרִי מְאֹד מְאֹד, שֶׁכָּל הַמְּלָאכּוֹת תִּהְיֶינָה גְּמוּרוֹת, כִּי תִכְף-וּמִיד כְּשֶׁאֲתָּ מְדַלְקַת אֶת הַנְּרוֹת, בְּזֶה קִבְּלָתְ עָלֶיךָ קֹדֶשֶׁת שַׁבַּת, וְאַסּוּר לָךְ לַעֲשׂוֹת שׁוּם מְלָאכָה, וְלִכֵּן תִּכְף-וּמִיד כְּשֶׁסִּימַתְ אֶת כָּל הַמְּלָאכּוֹת, וְהֵגִיעַ זְמַן הַדְּלָקַת נְרוֹת, תִּשְׁלִי יָדֶיךָ וְתִדְּלִיקִי אֶת הַנְּרוֹת. וּמִנְהַג אַחֲרֵינוּ בְּנֵי עֵדוֹת הַמְּזֻרַח לְבָרֵךְ קֹדֶם הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, וּמִנְהַג אַחֲרֵינוּ הָאֲשֻׁכְנָזִים לְבָרֵךְ לְאַחַר הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, וְתֹאמְרִי אֶת הַבְּרָכָה בְּכוֹנָה גְּדוֹלָה:

”בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְּלִיק נֵר [שָׁל] שַׁבַּת.”

ותתעוררי אז מאד מאד, כי עכשו בעת הדלקת הנרות
 הוא עת רצון גדול בשמים, ואין דבר בעולם שהאשה אינה
 יכולה לפעל אצלו יתברך, ולכן תתפללי לפני הנרות תפלה
 זו:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי אלהי ישראל, שתחונן
 אותי ואת בעלי ואת בני ביתי ואת כל קרובי, ותתן לנו ולכל
 ישראל חיים טובים וארוכים, ותזכרנו בזכרון טובה וברכה
 ותפקדנו בפקדת ישועה ורחמים, ותשכין שכינתך בינינו
 וזכנו לגדל בנים ובני בנים חכמים ונבונים, אוהבי יהוה, יראי
 אלהים, אנשי אמת, זרע קדש, ביהוה דבקים ומאירים את
 העולם בתורה ובמעשים טובים ובכל מלאכת עבודת הבורא.
 אנא שמע את תחנותי בזכות שרה ורבקה רחל ולאה אמותינו,
 והאר נרנו שלא יכבה לעולם ועד, והאר פניך ונושעה, אמן.

ותרבי אז גם להתפלל בשפת האם שלך, ותדברי
 אליו יתברך, ותבקשי אז את כל מה שאת צריכה בתמימות
 ובפשיטות גמורה, כי כל תפלה וכל תחנה וכל בקשה שהאשה
 מתפללת ומתחננת ומבקשת אז בעת הדלקת "נרות-שבת"
 אליו יתברך - נשמעת ונתקבלת בכל העולמות, ועושה
 פעלות גדולות בשמים, ואם היתה בת ישראל יודעת איזה
 רשם עושות עכשו התפלות שלה בעת הדלקת "נרות-שבת",

לא הייתה זוהי מ"נרות השבת", והיתה שופכת דמעות כמים; כי התפלות שמתפללים בעת הדלקת הנרות, אינן חוזרות ריקם, ולא בחנם אמותינו הקדושות שפכו דמעות כמים בעת הדלקת הנרות, ובקשו אז על הצלחת הבית, הצלחת הבעל, הצלחת הילדים ועל בריאות ועל שלום, ופעלו פעולות גדולות בתפלותיהן; אשרי בת ישראל ההולכת בדרך של אמותינו הקדושות מדור דור.

ו.

בתי היקרה! מובא בספר של"ה [שני לוחות הברית] הקדוש (מסכת שבת, פרק נר תמיד), ואני קבלתי, שתקרא האשה בזאת הפעם ההפטרך דראש השנה של חנה עד "וירם קרן משיחו" (שמואל א ב), וזה מועיל מאד להפקד בזרע של קימא, וכן לזכות לשלום-בית ולפרנסה טובה; ועל-כן ראי לומר את זאת עכשו אחר שהדלקת את "נרות-שבת":

ותתפלל חנה ותאמר, עלץ לבי ביהוה, רמה קרני ביהוה, רחב פי על אויבי, כי שמחתי בישועתך: אין קדוש ביהוה, כי אין בלתך, ואין צור כאלהינו: אל תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם, כי אל דעות יהוה, ולו נתפנו עללות: קשת גברים חתים ונכשלים אזורו חיל: שבעים בלחם נשפרו,

וְרַעֲבִים חָדְלוּ, עַד עֲקָרָה יִלְדָה שְׁבַעָה וְרַבַּת בָּנִים אֲמַלְלָה:
 יְהוָה מִמִּית וּמְחַיֶּה, מוֹרִיד שָׁאוֹל וַיַּעַל: יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר,
 מִשְׁפִּיל אֶף מְרוֹמָם: מְקִים מַעְפָּר דָּל, מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן,
 לְהוֹשִׁיב עִם נְדִיבִים וְכֹסֵא כְבוֹד יִנְחַלֵּם, כִּי לִיהוָה מְצָקֵי אֶרֶץ,
 וַיִּשֶׁת עֲלֵיהֶם תְּבַל: רַגְלֵי חֲסִידוֹ יִשְׁמַר וְרִשְׁעִים בַּחֲשֵׁךְ יִדְמוּ,
 כִּי לֹא בְכַח יִגְבֵר אִישׁ: יְהוָה יַחַתּוּ מְרִיבֵי עָלוּ בְּשָׁמַיִם יָרַעַם
 יְהוָה יָדִין אַפְסֵי אֶרֶץ, וַיִּתֵּן עֹז לְמַלְכוֹ וַיָּרֵם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ:

רבונו של עולם! כמו ששמעת לתפלת חנה בעת
 מצוקתה, כן תשמע לתפלתי בעת מצוקתי, שעובר עלי עכשו
 (תפירשי כל מה שעובר עליך), ותן לי בנים זכרים, חיים וקיימים,
 עוסקים בתורתך הקדושה, ודבקים בך כמו שמואל הנביא,
 שנאמר בו: 'והנער שמואל הלך וגדל וטוב גם עם יהוה וגם
 עם אנשים', ולא תעלה שום קנאה ושנאה ועין הרע עליהם,
 ותן לי כח ובריאות לגדלם בנקל, ולהשיאם סמוך לפרקם
 ממש, באפן שיהיו שמורים מן החטא, ויהיו דבוקים בך
 תמיד באמונה ברורה ומזככת, ולא יהיה שום פסול בזרעי
 לעולם, ואזכה לראות בנים לבניהם, ותתן לי ולבעלי אריכות
 ימים ושנים טובות, ונרונה רב נחת מכל צאצאינו וצאצאי
 צאצאינו מעתה ועד עולם אמן סלה.

ז.

בתי היקרה! עליך לדעת, אשר רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד להיות שמח וטוב לב בשבת, כי מעלת וקדשת שבת גדולה ויקרה מאד (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן יז), וצריך לנהג שמחה גדולה בשבת-קדש, ולכלי להראות שום עצבות ודאגה כלל, רק להתענג על השם יתברך ולהרבות בתענוגי שבת בכל מיני תענוג: הן אכילה ושתיה, הן מלבושים כפי מה שיכול, כי אכילת שבת היא בלה ורחניות, בלה קדש, בלה אלקות; אשרי מי ששמח כל השבת-קדש, שאז יזכה לדעת השלמה, ולא יירא ולא יפחד משום בריה שבעולם, אלא ממנו יתברך לבד, כי על-ידי ששמחים בשבת נתרוממת ונגדלת הדעת, ואינם מפחדים משום יראות נפולות וחיצוניות, אלא ממנו יתברך לבד, ומה טוב ומה נעים אם תאמרי עכשו את התפלה הנוראה והנפלאה הזאת:

רבנו של עולם אים ונורא, עזרני והושיעני, וזכני מהרה ליראת הרוממות ליראה קדושה עם דעת הנמשך משמחה של שבת-קדש. מלא רחמים, גואל ומושיע פודה ומציל, פדני והצילני, והוציאני מעבדות לחרות משעבוד לגאולה. זכני לשמחה של שבת-קדש, שאזכה ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים לקבל שבתות מתוך רב שמחה ומתוך עשר וכבוד

ומתוך מעוט עיונות. עזרני שאזכה לכבד את השבת בכל עז ותעצומות, בכל מיני שמחה וחדוה. ואזכה להרבות בתענוגי שבת בכל מיני תענוגים, הן להרבות במיני מאכלים ומעדנים ומשקאות טובים, הן בכגדי כבוד, להשתדל לזכות לכגדים נאים לכבוד שבת-קדש. והעקר, שתרחם עלי ותעזרני לזכות לשמח בכל לב בשבת-קדש בשמחה וחדוה גדולה באמת, עד שאזכה על-ידי השמחה לצאת מעבדות לחרות משעבוד לגאולה. עד שאזכה על-ידי השמחה והחרות של שבת, להשלים ולהגדיל דעתי בתכלית הגדלות והשלמות כרצונה הטוב באמת. ועל-ידי-זה אזכה ליראה שלמה שתהיה היראה עם דעת בלי שום סכלות כלל. ותעזרני ותושיעני להרים ולהגביה על-ידי הדעת הקדוש את כל היראות הנפולות אליך לבד תתברך, שלא יהיה לי שום יראה נפולה, שלא אפחד ולא אתירא משום בריה שבעולם, לא משום שר ואדון, ולא משום אדם ולא משום חיה רעה ולסטים, ולא משום דבר שבעולם, רק ממך לבד אירא ואפחד באמת, ותהיה יראתך על פני לבלתי אחטא.

רבנו של עולם, זכני ליראה שלמה ואמתית, ליראה את השם הנכבד והנורא הזה, את יהוה אלהינו, אותו לבד אירא, ובו אבטח ואשען, ולא אפחד משום דבר שבעולם,

ויקיים בי מקרא שכתוב: "יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי, ממי אפחד". ונאמר: "יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם", ונאמר: "באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה בשר לי". ונאמר: "הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד, פי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה. ושאתם מים בששון ממעיני הישועה":

רבוננו של עולם, מלא רחמים, טוב ומטיב לכל. זפני לטעם טעם ענג באמת, זפני לשמחה וחרות של שבת-קדש, ולבטל כל השעבוד של ימי החל, ולישב דעתי בשלמות בלי שום בלבול הדעת כלל. ולא יעלה על דעתי ומחשבתי בשבת-קדש שום מחשבה באיזה עסק ומלאכה ומשא ומתן, ולא שום דאגה וטרדה כלל, רק יהיה בעיני כאלו כל מלאכתי עשויה, ואזכה באמת למנוחה וענג ושמחה של שבת-קדש, מנוחת אהבה ונדבה, מנוחת אמת ואמונה, מנוחת שלום ושלוה והשקט ובטח, מנוחה שלמה שאתה רוצה בה. "שמח נפש עבדך, כי אליך יהוה נפשי אשא". שמחני ברחמיך הרבים תמיד, ובפרט בשבתות וימים טובים, "תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דבית". כי אין מי שיכול לשמח את נפשי כי אם אתה לבד בחסדך העצום לבד, ברחמיך הגנוזים לבד, בזכות וכח הצדיקים האמתיים, שהם שבת דכלהו יומי.

קדשנו במצוותיה ונתן חלקנו בתורתך, שבצענו מטובך ושמח נפשנו בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת, והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך, וינוחו בו כל ישראל מקדשי שמך. "תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את פניך, נעמות בימיך נצח. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי":

ח.

בתי היקרה! תשתדלי מאד להתחזק להיות בשמחה כל השבת, כי שמחה בשבת ממשכת רפואה וישועה ובריאות השלמה על כל השבוע, ואל תדאגי שום דאגות כל השבת, כי בשבת אסור להרהר שום מחשבות חיצוניות של ששת ימי החל, וכן אסור לדבר שום דבור של עבודה של חל, כמאמרם ז"ל (שבת קיג.): "ודבר דבר" – שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של חל; ותכניסי אמונה פשוטה בו יתברך, לידע אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ושבת היא שמו של הקדוש-ברוך-הוא. וכמובא בזהר הקדוש (יתרו פח): מאי שבת, שמא דקדשא בריך הוא שמא דאיהו שלים מכל סטרוי; ועל-כן מי שמציר בדעתו כל השבת איך שהכל לכל אלקות גמור הוא, ואין בלעדיו יתברך כלל, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו, אלא

בהשגחת המאציל העליון, על-ידי-זה הוא זוכה להגיע אל תכלית השלמות, ובפרט אשה שמדלקת "נרות-שבת", עליה לשמח מאד מאד כל השבת, על גדל הזכות שזכתה להיות שומרת שבת ומדלקת "נרות-שבת"; כי צריכים להדליק לכל הפחות שני נרות, כנגד "זכור" ו"שמור", ובזכות שני הנרות האלו שמדליקות, זוכים לאהבת השם יתברך, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אהבה, סימן ג'): על-ידי אהבת השם יתברך, נשמרת הנפש מכל פגעים רעים; ושתי פעמים או"ר עולה ואהב"ת, כי יש אהבה עלאה, ויש אהבה תתאה, אהבת הקדוש-ברוך-הוא – זו נקראת אהבה עלאה, שהיא אוהב את הקדוש-ברוך-הוא בתכלית האהבה, ומתענג בתענוגים מרב אור וזיו וחיות ודבקות שמשגיג; כי על-ידי ההתבוננות שהאדם מתבונן בגדלת אין סוף ברוך הוא, נולדה בנפש המשכלת אהבה רבה, ואוהב את הקדוש-ברוך-הוא בתכלית אהבה, ומשתוקק אחריו יתברך בתשוקה עצומה, ורוצה רק להכלל בו מרב תענוג ודבקות, שמרגיש תענוג יותר מכל התענוגים. ואהבת הבריות – זו נקראת אהבה תתאה, שאוהב את כל בר ישראל כנפשו, והוא מוכן למסר את נפשו בעבור כל בר ישראל בלי יוצא מן הכלל; ועל-כן צריכים להזהר מאד מאד שלא ישנא את שום בר ישראל. ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות מפלת, סימן ה'): בעון שנאת חנם האשה מפלת

נפלים; ואמר (שם, אות מריבה, סימן יח): כְּשֵׁיִשׁ לְאָדָם שׁוֹנְאִים, והוא מחפש בכל מיני חפוש למצא להם אהבה, על-ידי-זה יהיו כאֶפֶס וכאֵיִן. ואמר (שם אות תשובה, סימן סח): על-ידי שִׁתְּבֻקֵשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיתֵן לָךְ אֶהְבָּה, על-ידי-זה יכסה הקדוש-ברוך-הוא פשעֶיךָ. וְאֵל כֹּל זֶה זֹכִים עַל-יְדֵי הַדְּלָקַת שְׁנֵי "נרות-שבת", שֵׁהם שְׁנֵי מִינֵי אִוֵּרוֹת - אור עליון ואור תחתון, 'אהבה רבה' ו'אהבת עולם'; אֲשֶׁרִי הָאֵשָׁה הַזֹּכָה לְהַדְּלִיק "נרות-שבת" וְשׁוֹמֵרֵת שַׁבַּת-קִדְשׁ, שָׂאז יִמְחַל לָהּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיהָ וְעַל כָּל מַעֲשֵׂיהָ הָרָעִים שֶׁעָשָׂתָה עַד עַכְשָׁו, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שבת קיח:): אָמַר רַבִּי חִיָּא בַר אֲבָא, אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן: כָּל הַמְּשַׁמֵּר שַׁבַּת כְּהִלְכָתוֹ אֶפְלוּ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אָנוּשׁ - מוֹחֲלִין לוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיהו נו, ב): "אֲשֶׁרִי אָנוּשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן-אָדָם יִחְזִיק בָּהּ שֶׁמֶר שַׁבַּת מִחֲלָלוֹ" וגו', אֵל תִּקְרִי מִחֲלָלוֹ אֶלֶא מְחוּל לוֹ; אֲשֶׁרִי לָהּ בָּזָה וְאֲשֶׁרִי לָהּ בְּבֹא!

מובא בספר של"ה הקדוש (מסכת שבת תורה אור) סוד הדלקת נר שבת: כתב בתולעת יעקב, וזו לשונו: ועל דרך האמת סוד סכות שלום הנשמות, שהם נרות העולם, ממנה באות ושורות על הראויים אליהם, וליל מלכות שבת מחלקת להם נשמה יתרה, והם נרותיה, ולסוד זה מטל על

רמז למלכות האשה להדליק נר שבת. וזכות גדול הוא לה, תזכה לבנים קדושים מאירים בתורה וביראת השם, מרבים שלום בעולם, וגורמת לבעלה ארך ימים, וצריכה להדליק שתי פתילות כנגד זכור ושמור, עד כאן לשונו. וזו לשון ה'חיט' בשער השביעיות: אמרו כי מצוה להדליק נר בליל-שבת שהוא שלום-הבית וכו', ירצה מפני שהשבת רומז לאלף השביעי, שאז הלבנה יהיה לה אור כאור החמה, מפני זה נצטוונו להדליק נר בליל שבת. ומפני שסבת האור הצפון והעדרו ממנו בזה העולם הוא בסבת חנה, ולכן מצוה האשה בהדלקתה, וראיתי מדקדקים מדליקין על-פי סוד שבועה נרות, ונכון הוא, כי "אל מול פני המנורה יאירו שבועת הנרות", ויש מדליקין עשרה נרות, כי כלם מאירות, ואלו ואלו דברי אלהים חיים, ואלו הנרות אינן צריכין להיות כלם על השלחן אשר הוא אוכל, אף אם הם מפזרות - מצטרפות לרמז הסוד הזה.

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם !

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תְּקוּן הַכֶּלֶי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלֵיּוֹת הַחֲטָאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וְלִהְצִלָּה בְּכֹל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיאֵמָרָם בְּכֹל יוֹם

יְסֹדוֹ, תְּקִנּוּ, גְלוּ וְצוּה לְפִרְסְמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל,
רְבֵנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוֹן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרְבֵנּוּ

רְבִי נַחֲמָן מְבָרְסֵלֵב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֵסֵלֵב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני אתה טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בס: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נסביהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

לב * לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: ב אשרי אדם לא יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה: ג כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום: ד כי יומם וליילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קין סלה: ה חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: ז אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: ח אשפילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני: ט אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו

א. אחר "אתה סתר לי" - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

כז

בלום בל קרב אליך: י רבים מכאובים לרשע והבוטח ביי חסד יסוכנו: יא
שמחו ביי וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

מא * למנצח מזמור לדוד: ב אשרי משכיל אל דל ביום רעה ומלטהו
** ג יי ישמרהו ויחיהו ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: ד יי יסעדנו
על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: ה אני אמרתי יי חנני רפאה נפשי כי
חטאתי לך: ו אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ז ואם בא לראות
שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר: ח יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי
יחשבו רעה לי: ט דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: י גם איש
שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: יא ואתה יי חנני והקימני
ואשלמה להם: יב בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא ירע איבי עלי: יג ואני
בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד
העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי
תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני
אלהים: ד היתה לי דמעותי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך:
ה אלה אצוקה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדם עד בית אלהים בקול
רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי
עוד אודנו ישועות פניו: ז אלוהי עלי נפשי תשתוחח על כן אצוקך מארץ ירדן
וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כל משכריך וגליך
עלי עברו: ט יומם יצאה יי חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי: י אומרה
לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי
תרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה
תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית
להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און
ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארבו לנפשי גורו עלי עזים לא פשעי

תקון הפללי

וְלֹא חָטָאתִי יי: ה בלי עֹן וְרוּצוֹן וְכֹוֹנֵנו עוֹרָה לְקִרְאתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה יי
 אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיִצָּה לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֶל תַּחַן כָּל בְּגֵדֵי אֹן
 סֵלָה: ז יְשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְיוּ כְּכֹלֵב וְיִסּוּבְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרֻבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יי תִּשְׁחַק לָמוּ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֲלֵיךָ
 אֲשַׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקֻדְמֵי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשׂוֹרֵי: יב
 אֶל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עָמִי הַנִּיעְמוֹ בְּחִילֶךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגְּנָנוּ אֲדוֹנָי: יג חֲטָאת
 פִּימוֹ דַּבֵּר שִׁפְתֵימוֹ וְיִלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמִאֲלָה וּמִפְּחָשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלְהָ בַחֲמָה כִּלְהָ
 וְאִנְמוּ וְיַדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וְיִשׁוּבוּ לְעָרֵב
 יִהְיוּ כְּכֹלֵב וְיִסּוּבְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנִּיעוֹן לְאַכֹּל אִם לֹא יִשְׁבַּעוּ וְיִלְיֵנו: יז וְאִנִּי
 אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאֶרְנֶן לְבַקֵּר חֲסִדֶךָ כִּי הֵייתָ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֲלֵיךָ
 אֲזַמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לִמְנַצַּח עַל יְדוּתוֹן לְאַסֵּף מְזֻמּוֹר: ב קוּלִי-אֵל אֱלֹהִים וְאַצְעֻקָה קוּלִי
 אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדֶי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג
 מֵאַנְהָ הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה וְתַתְעִטְשֵׁן רוּחֵי סֵלָה: ה
 אַחֲזַתְ שִׁמְרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקְדָּם שְׁנוֹת עוֹלָמִים:
 ז אֲזַכְרָה נְגִינָתִי בְלִילָה עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה וְיַחֲפֹשׁ רוּחִי: ח הַלְעוֹלָמִים יִנַּח אֲדַנִּי
 וְלֹא יִסִּיף לְרֻצוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנַצַּח חֲסִדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדֹר וָדֹר: י הַשְּׁכַח חֲנוּת
 אֵל אִם קָפֵץ בְּאֵף רַחֲמֵי סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיּוֹן: יב אֲזַכְּרֹךְ
 מֵעַלְלֵי יָהּ כִּי אֲזַכְרָה מִקְדָּם פְּלֶאֶף: יג וְהִגִּיתִי כְּכֹל פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
 יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכֶךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדְעַת
 בְּעַמִּים עֲזָךְ: טז גְּאֻלַּת בְּזוֹרַע עֲמָךְ בְּנֵי יַעֲקֹב וְיוֹסֵף סֵלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים
 רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ תִהְמוֹת: יח זָרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת קוּל נִתְנֵנו שְׁחָקִים אֵף
 חֲצִצְיָה יִתְהַלְכוּ: יט קוּל רַעֲמָךְ בְּגִלְגַּל הָאִירוֹ בְּרָקִים תִּבֵּל רְגֹזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ:
 כ בְּיָם דְּרָכֶךָ וּשְׁבִילֶךָ בְּמִים רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא נְחִיתָ כְּצֹאן עֲמָךְ בִּיד
 מִשָּׁה וְאֶהְרֶן:

תקון הפללי

כט

צ א תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב
בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש
עד דכא ותאמר שובו בני אדם: ד כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציץ
וחלף לערב ימולל ויבש: ז כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונתינו
לנגדך עלמנו למאור פניך: ט כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה:
י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון
כי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו פן
הודע ונבא ללב חכמה: יג שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך: יד שבענו בבקר
חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה:
טז יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם: יז ויהי נעם אדוני אלהינו עלינו
ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה א הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו
שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי
ועזו בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתי ומשפטי פיו: ו זרע
אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו: ח זכר
לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: ט אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק:
י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא לאמר לך אתן את ארץ כנען
חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: יג ויתהלכו מגוי אל גוי
מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: טו אל
תגעו במשיחי ולבאי אל תרעו: טז ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר:
יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו בככל רגלו ברזל באה נפשו: יט
עד עת בא דברו אמרת יי צרפתהו: כ שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו:
כא שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם:
כג ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר את עמו מאד ויעצמהו
מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: כו שלח משה עבדו אהרן

תקון הפללי

אֲשֶׁר בָּחַר בוֹ: כו שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֲתוּחָיו וּמִפְתִּיחַי בְּאָרְץ חָם: כח שְׁלַח חֲשָׁךְ וַיִּחְשַׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: כט הִפָּךְ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם וַיִּמַּת אֶת דְּגָתָם: ל שָׁרַץ אֲרָצָם צִפְרָדַיִם בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עֶרְב כְּנִים כָּל גְּבוּלָם: לב נִתַּן גִּשְׁמֵיהֶם בְּרֹד אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֶּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֱנַתָּם וַיִּשְׁבַּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלַּךְ וַאֲיִן מִסְפָּר: לה וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיֶּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם: לז וַיּוֹצִיאָם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטֵי כוֹשֵׁל: לח שָׁמַח מְצָרִים בְּצִאתָם כִּי נָפַל פְּחָדָם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְךָ וְאֵשׁ לְהֵאִיר לַיְלָה: מ שָׁאַל וַיָּבֵא שְׁלוֹ וְלַחֵם שְׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוָבוּ מַיִם הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נְהָר: מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת אֲבָרָהָם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים וַיִּירָשׁוּ: מה בְּעִבּוֹר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרָתָיו יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נהרות בכל שם ישכנו גם כפינו בזכרנו את ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בה: ח בת בכל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי שיאחו ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו בגבורתו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגב וכנור: ד הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב: ה הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרופעה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

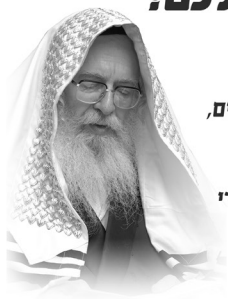
מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

קרון הדפסה "היכל הקודש" למען זיכוי הרבים!

**תבחרו איזה ספר אתם רוצים לזכות את הרבים
ונכר ההדפסה מתחילה!
אנחנו דואגים להדפסה והפצה
והזכות כולה עומדת לכם!**

כבוד קדושת הצדיק מיבנאל זצוק"ל הבטיח:

"כל מי שצריך איזו ישועה יהיה מה שיהיה וכו' זיווג, או בנים,
או בריאות וכו' וכו', וידפיס ספר אחד או ישתתף בהדפסת
הספר, יראה ישועה בלי שום ספק".

"אשרי מי שעוזר להדפיס את הספרים האלו, ואשרי ואשרי
מי שעוזר להפיצם, כי אין מספיק שכר לשלם עבור זה, כי
הספרים האלו מחיים את כל הנפשות ההוגים בהם".

התקשרו: 04-6656666, 04-6721909

תפילת הדרך

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתולכנו ותצעידנו לשלום. ותסמכנו לשלום. ותדריכנו לשלום. ותגיענו למחוז הפצנו לחיים ולשמחה ולשלום (אם דעתו לחזור מיד אומר: ותחזירנו לשלום) ותצילנו מפף כל אויב ואורב ולסטים וחיות רעות בדרך, ומפל מיני פרעניות המתרגשות לבוא לעולם ותשלח ברכה בכל מעשה ידינו, ותתננו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל ראינו ותשמע קול תחנונינו. כי אל

שומע תפלה ותחנון אתה: ברוך אתה יי שומע תפלה:

כ"י מלאכי'ו יצנ'ה ל'ף לשמרך בכל דרכיך:

ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם (ר"ת רפאל אוריאל מיכאל) מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים:

בשם יי אלהי ישראל. מימיני מיכאל. ומשמאלי גבריאל, ומלפני אוריאל, ומאחורי רפאל, ועל ראשי שכנית אל:

על הדרך אפשר לפעול ישועות!

תורמים להבטחתו האדירה של הצדיק

ורואים ישועות מעל לגדר הטבע.

הצדיק מיבנאל הבטיח שמי שיתרום להדפסת ספר אשר בנחל יראה ישועות מחוץ לדרך הטבע.

להשתתפות חייגו 04-6656666

הקונטרס הבא יכול להיות לזכותך

תרומה שכולה קודש!

באפשרותך להקדיש את ההדפסה
הבאה להצלחה, לפרנסה, לעילוי נשמת,
למציאת זיווג ולכל בקשה לישועה

התקשרו: 04-6656666

מי לא צריך ישועה!?

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"
יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלה, לזר, רמב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666